अथैकादशोऽनुवाकः ।

दशमे पञ्चशारदीयविधिरुक्तः । एकादशे तदीयपशु-विधिरुच्यते, तत्रादौ सामविशेषं विधत्ते । "अगस्त्यो मरुद्भ्य उक्षणः प्रौक्षत् । तानिन्द्र आदत्त । त एनं वज्रमुद्यत्याभ्यायन्त । तानगस्त्यश्चैवेन्द्रश्च कयाशुभीयेनाशमयताम् । ताञ्छान्तानुपाकृयत । यत् कयाशुभीयं भवति शान्त्यै" इति । 'अगस्त्यः' महर्षिः, 'मरुतः', उद्दिश्य, 'उक्षणः' वृषभान्, पशून् 'प्रोक्षितवान्, 'तान्' मरुदर्थं प्रोक्षितान् पशून्, 'इन्द्रः', अपजहार । तदा 'ते' मरुतः, हस्तैः 'वज्रम्', उद्यम्य, 'एनम्' इन्द्रम्, अभिलक्ष्य हन्तुमागताः । तदानीं 'अगस्त्येन्द्रौ', 'कयाशुभीयाख्येन साम्ना 'तान्' मरुतः, 'शान्तान्', अकुरुताम् । तत इन्द्रो गतक्रोधान् 'तान्' मरुतः, स्वसमीपे 'समाहृतवान्, अतोऽस्मिन् पञ्चशारदीयशान्त्यर्थं कयाशुभीयं साम गायेत् ॥

अथ पशून् विधत्ते । "तस्मादेत ऐन्द्रा मारुता उक्षाणः सवनीया भवन्ति । त्रयः प्रथमेऽहन्नालभ्यन्ते । एवं द्वितीये । एवं तृतीये [१] । एवं चतुर्थे । पञ्चोत्तमेऽहन्नालभ्यन्ते । वर्षिष्ठमिव ह्येतदहः" इति । यस्मादिन्द्रस्य मरुताञ्च पशुविषयमेकमत्यं सम्पन्नम्, 'तस्मादैन्द्रा मारुताः', कर्त्तव्याः । तेषाञ्च सवनीयानां सप्तदशानाम् उक्षणां पञ्चसु दिनेषु विभज्य प्रयोगः । तत्र प्रतिदिनं पशूत्रये सति द्वावधिकावशिष्येते । अतस्ताभ्यां सह 'पञ्च' पशवः, 'उत्तमेऽहनि', आलभ्याः, यस्मात्